

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to **The English Editor, 'Morning Star'** UDUVIL, CHUNNAKAM

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 143 JAFFNA, FRIDAY, 22nd APRIL, 1983 ~ No. 16

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 35/- per year

FOR ADVERTISEMENT

Apply to:

The Manager, 'Morning Star', Vaddukodai

R. C. Church

New Bishop Appointed

Fr. J. Kingsley Swampillai, Secretary to the Bishop of Jaffna has been appointed Bishop of Trincomalee and Batticaloa. He succeeds Bishop L. R. Anthony, who retired owing to ill-health.

Born on 9-12-1936, at Karampan the new Bishop was an Old Boy of St. Antony's College, Kayts, and St. Patrick's College, Jaffna. He was ordained priest in Rome on 20-12-1961.

Bishop Kingsley Swampillai's appointment follows in the wake of new appointments made recently to the Bishopric at Anuradhapura, Mannar and Kandy.

Teachers of Christianity meet at Bandarawela

Teachers of Christianity (non-R.C.) as a subject in Sri Lankan schools are meeting currently at Bandarawela for a Holiday Camp at which officials from the Ministry of Education and Senior teachers of Christianity in schools will give guidance to the teachers in handling the subject especially at the AL Level.

Opportunities have been afforded to teachers to bring their families so that the Seminar could be conducted in an atmosphere free from the pressures of daily living.

Mr. Elmo P. Wijesinghe of the Ministry of Education opened the Seminar which was held at St. Thomas' College, Bandarawela. Mr. Wijesinghe said that it was a tremendous responsibility that has been put on Christian teachers in Sri Lanka to make the gospel relevant to meet the problems facing the nation, particularly in the sphere of racism, man's inhumanity to man and in the realm of forging national unity in the country.

The Seminar has been sponsored by the Christian Teacher's Guild and the Ministry of Education.

Bishop Norman Car Sargent

The death occurred on 17-9-82 at Bristol England of the Rt. Rev. N. C. Sargent who was Bishop of the CSI at Karnataka Diocese for over four decades.

He was born on 3-1-1911 at Highgate, London, belonging to a family of businessmen. After his theological training in Birmingham he arrived in India on 2-11-1931. He was consecrated Bishop in 1951.

He was a well informed Church historian and brought out a volume "From Mission to Churches in Karnataka 1920 - 1970".

As an Evangelist, he organised community development programmes and relief work for the poor and the down trodden in the backward regions.

Christian Missionary engaged in relief work for India

A 57 year old Christian Missionary from Montreal, the Rev. Father Gerry McDonough is preparing for a cross Canada speaking tour to raise funds for relief work in India. The McDonough Society for Community Development, a non-profit making, non-denominational body has already built ten Community Centres in the Calcutta slums and another four in the Darjeeling mountains.

India needs a moral and spiritual revolution says Father McDonough, of people working and caring for themselves as Mahatma Gandhi taught them.

He now hopes to build a massive "transient camp" for 100,000 Bombay poor.

Father McDonough who has spent 13 years in India as a teacher is of opinion that Indian's social order is collapsing and that the country needs another Mahatma Gandhi.

Wedding

Emerson - Rajkone

The marriage of Aji Emerson son of the late Mr. Albert Emerson and of Mrs. G. S. Emerson of Uduvil and Sharmini Rajkone, daughter of Dr. R. P. Rajkone and Mrs. Rajkone of 35, Boswell Place, Colombo 6, was solemnised at the Church of St. Paul Milagiriya on Monday, 18th of April 1983 at 5 p.m.

The couple will shortly leave for Bahamas (USA).

Election Operations next month

The election to 46 local bodies and 18 Parliamentary seats will be held on the same day - May 18.

Local body elections in 4 areas affected by the by-elections (Tangalle, Hambantota, Ambalangoda and Kalutara) will be held on May 20.

The local body elections will be held on the basis of the proportional representation system. The by-elections will be held on the basis of the traditional system.

There are 12 Municipal Councils and 38 Urban Councils pooling in May. Jaffna is the Municipal Council in the North while the Urban Councils in the North are: Chavakachcheri, Pt. Pedro, Valvettiturai and Vavuniya.

Nearly two million of the 8.1 million registered voters are entitled to vote at the elections to the 50 local bodies.

The term of office of all Municipal and Urban Councils expires on 31-5-83.

First M. P. for Pothuvil

Mr. M. I. Uthumalebbe, an Akkaraipattu school teacher has

Medical Officers - M. B. B. S.

Applications are being received from Registered Medical Graduates for immediate employment in the Unified Medical Service of the Jaffna Diocese of the Church of South India. For further particulars contact the Acting Medical Superintendent, Green Memorial Hospital, Manipay.

Applications close on 10-5-83.

Acting Medical Superintendent, Green Memorial Hospital, Manipay.

Obituary

Mrs. Sarojini Issac

The untimely death occurred after a brief illness of Mrs. Sarojini Issac beloved wife of Mr. S. J. D. Issac formerly on the Staff of Jaffna College, Vaddukodai, and presently on the Staff of Kolonyama High School, Lesotho, on the 17th of March 1983, in Maseru, Lesotho. The funeral took place on the 21st of March at the St. John's Church, Maseru, the service being conducted by the Rev. Fr. Clement.

She leaves behind, besides her husband, her children Mano, David, Prema and Shanth, son-in-law Dayanandam, a grand daughter and a sister Mrs. Saraswathy Desai. She was the third daughter of the late Advocate and Mrs. C. S. Rajaratnam of Kandy.

The Issacs had shifted from Zambia where they had been for 15 years to Lesotho only in March 10th this year.

Mr. Issac's address is "Kolonyama High School, Kolonyama, P. O. 206, Lesotho."

IN BRIEF

○ Sri Lanka's first Merchant Bank with foreign participation opened in Colombo on 24-3-83. When the People's Bank went into partnership with Guineas Mahon and Company Limited, Britain constituting the People's Merchant Bank Ltd. - the first joint venture in Sri Lanka between a local and an international bank.

○ The University of Peradeniya has decided to have an admission examination for the selection of 10 candidates to follow the BSc (Agriculture) Degree Course, from employees in the Agricultural Sector with five years experience. The duration of the course is Four years. Candidates should have a minimum qualification to sit for the Admission Examination.

been nominated 1st MP for Pothuvil by the UNP. He fills the vacancy created by the resignation of Mr. M. A. Jalaldeen.

JAFFNA CHRISTIAN UNION

Asia Sunday United Service

15 May 1983, 5 p.m.

ST. PETER'S CHURCH, JAFFNA

Preacher:

The Rev. Kenneth Fernando

All are welcome

JAFFNA CHRISTIAN UNION

D. T. Niles Memorial Fund

Applications are invited from scholars for financial assistance to carry out programme of research study in the field of religion and society, with special emphasis on Jaffna or Sri Lanka, and using CISRS (Ashram, Chunnakam), Jaffna College and Jaffna University libraries. Apply stating your qualifications, and study proposal, estimated cost and duration of the programme to:

Rev. S. N. Sugunananthan

or

A. Kadirgamar Esqr. Joint Treasurers, D. T. Niles Fund Vaddukodai.

Vacancy

Jaffna College Technical Institute

Post: - Draughtsman cum Building Supervisor.

Qualifications: - Candidate should have recognised qualifications in Draughtsmanship and Building Construction.

Experience: - Adequate office and field experience; and preferably teaching experience is required.

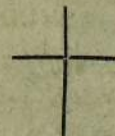
Salary: Negotiable.

Apply to: - Director, Jaffna College Technical Institute. Vaddukodai before 10-5-83.

21-4-83.

DIRECTOR.

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY

OF

Santhamalar Balaratnam

Called to rest: 7-5-79

Thou you are out of our sight and care you are not out of our Love and Prayer.

Sadly Missed, but affectionately remembered by her loved ones.

'Santha Vasa', Nunavil East, Chavakachcheri.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

பெரிந்தவ வர இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"திரு ஜனநிதை உயர்த்தும்; பரவம் எந்தக் குதெதும் இழிவரம்"

தாரகை ஒளி

செய்கைகள் பழக்கத்தை உருவாக்குகின்றன. பழக்கங்கள் ஒரு குணசீலத்தை உருவாக்குகின்றன. குணசீலம் ஒரு எதிர்காலத்தை உருவாக்குகின்றது.

— ஜே. லொக்கே

மலர் 143]

22 — 4 — 1933

[இதழ் 16

ஊழியர் இடமாற்றம்

தென்னிந்திய திருச்சபை யாழ்ப்பாண அத்தியட்சாதீன ஊழியர் மே மாதம் முதலாம் தேதி இடமாற்றம் பெறுகின்றனர். கடந்த இரு வாரங்களாக பிரியாவிடைகளும் வரவேற்பு உபசாரங்களும் திருச்சபை களில் நடைபெற்றன. "ஒரு மாற்றம் எப்போதுதான் நல்லது" என்பது ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழி. ஊழியர்கள் பெரும்பாலும் நாலு வருடங் கள் பணியாற்றிய பின்னர் புதிய இடங்களுக்குச் செல்கின்றனர். ஆரம்பத்தில் தல்வரவும் களிலும் உபசாரமும் அதிகமாக இருக்கும். ஆனால் வருடங்கள் கழிந்தோடச் சபையார் கசப்படைவது கண்டி. பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும் என்பது நமது ஆன்மீக வாக்கு.

ஊழியர் வாழ்வு கஷ்டமானது சோர்வும் விரகதியும் பல சமயங் களில் தோன்றும் ஆலயவழிபாட்டில் நிர்வாகம், போதகரிடத்திற் குற்றங்காளல், நிதிப்பிரச்சினை, ஓய்வினமை — அவர்கள் எதிர் கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினைகள் ஆனால் மனிதருக்கு அல்ல கடவு ளுக்கே நாம் களைக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவர்கள் என்ற உறுதியுடன் அவர்கள் ஊழியம் புரிந்தால் விரகதி ஏற்படமாட்டாது.

சபையார் போதகரிடத்திலிருந்து அநேகம் எதிர்பார்க்கின்றனர். இன்றைய குருமாரை சென்ற தலைமுறைக் குருமாரோடு ஒப்பிடு செய் கின்றனர். பத்திப்பரவசக் கூட்டத்தாருடன் ஒப்பிடு செய்து குற்றங் கள்கின்றனர். அவர்களுக்கும் அவர்கள் குடும்பத்தினரையும் மிகுந்த அவதானத்துடன் நோக்குகின்றனர் இவையெல்லாம் இன்றைய தலை முறையினருக்குச் சவாலாக அமையலாம். இத்தகைய குழுவில் வாழ்ந்து காட்ட வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர். உண்மையான விசுவாசம் இவற்றை மேற்கொள்ளும் குருமாரைக் களம் பண்ணுவதும் போற் றிக் காப்பதும் சபையாரின் கடமையாகும். குருமாரைக் கண்டிக்கும் அடியார்கள் யாரை நான் அனுப்புவேன்? யார் நமது காரியமாய் போவான். என்ற ஆண்டவரின் அழைப்புச் சென்மடுத்துத் தம்மை அர்ப்பணிக்க ஆயத்தமா என்று சிந்திக்கவேண்டும்.

ஒரு புதிய காட்சி

[சமீபத்தில் நடந்த 36ஆம் ஆதீன சங்கக் கூட்டத்தில் மகாகளம் அத்தியட்சர் அவர்கள் தமது தலைமைப் பேருரையில் கூறியது.]

இரண்டு காரியங்களை முன் னிட்டு இந்த ஆண்டின் தலைமைப் பேருரையை நினைத்து வந்தால் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இவை யிரண்டுமே தற்காலத் திருச் சபை வரலாற்றைத் தழுவித் தெரண்டவை. ஒன்று: இவ் வரண்டு ஜூலை மாதம் வரலாக வர் நகரில் நடைபெறவுள்ள அகில லோகத் திருச்சபைச் சங்கத்தின் 7ஆவது மகாநாடு. இதைச் சித்த னைப் பெருந்: உலகிற்கு உழ் வனிக்கும் இயைக்கிறிஸ்து. இரன் டாவதாக: இவ்வருடம் நவம்பர் 30ஆம் திகதியன்று உலகெங்கும் கொண்டாடப்படவுள்ள மார்ட்டின் லூதரின் 500ஆம் பிறந்த தினக் கொண்டாட்டம்.

ஆதிவாகமத்தின் புஸ்தகத் திலே கெவுள் எப்படித் தமது வார்த்தையினாலே படைப்பதை கையும் படைத்தாரெனவுப், கடைசியில் எப்படி மனிதனைப் படைத்ததென்றி அவனுக்குள் தமது ஜீவ கவரத்தை ஊழ் அவன் சேவரத்துமா ஆக்கினார் என்றும் வாசிக்கிறோம். எனறு லும் கெவுளின் சரயவிலேயே உண்டாக்கப்பட்ட மனிதன், அவ ருடைய சேவரத்துமாவைப் பெற்ற மனிதன், தன் சுய இஷ்டத்தைப் பிரயோசித்துக் கடைசியில் செறிகளோதலுடன், பரபேல கேசுபுரத்தின் சமயவம் இந்தச் சீர்குலைந்த நிலையை எடுத்துக்

காட்டுகிறது. மனிதன் ஒருவன் பொருவன், விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிர்ப்பந்த நிலைக்குள்ளே வந்துவிட்டான். ஆதலால் சரித் திரத்திற் கூட மனிதனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையில் சாதிக்குக் கும் சனங்களுக்கு மிடையில், விளங்காத தன்மைகளும், அதன் நிமித்தமாக பேசப்படலும், பெருமைகளும், எரிச்சல்களும் உண்டாயின.

இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு உலகத் திருவுள் தான் இயேசு வரவேண் டியதாயிருந்தது. தான் வரும் போதும் அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலையைக் குறித்துத்தான்: நான் அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டா யிருக்கும்படிக்கும் அது பரிபூர ணப்படுமபடிக்கும் வந்தேன் என ரூர். ஆயினும் இயேசு மகிமைப் படும் வகைகளும் இன்னும் பரி சுத்த ஆவியானவர் வரவில்லை. ஆகவே பூரணமும் போத்தது மான ஜீவன் அவர்களுக்கு அரு ணப்படவில்லை. ஆதலால் இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி: நான் போவது உங்களுக்கு நல மாயிருக்கும்..... நான் போகவே னேயாகிலு என்னுடைய பரிசுத்த ஆவியைவரை நான் உங்களுக்கு அனுப்புவேன் என்றார்.

அப்படியே உலகத்திற்குள் ஒரு புதிய ஜீவனைக் கொண்டு வந்த இயேசு, படைப்பு அனைத் தையும் ஒரு புதுச் சிருஷ்டியாக

கக் கருதிய இயேசு, தாமே மரிக்க வேண்டியதாயிருந்தது — ஆனாலும் சாதாரணமாய் மரித் துப் போகின்றவர்களைப் போலவி னாது, திரும்பவும் ஒரு புதிய ஜீவன் உடையோராய் உயிர்த் தெழும்பக் கூடிய ஒரு முறையில் அவர் மரிக்க வேண்டியதாயிற்று. ஆதலால் திருவ் அவர் உயிர்த் தெழும்பிய பின், என் பிரா என்ன அனுப்பியது போல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன் எனக் கூறி அவர்களை மெத்தமது ஆவியை ஊற்றினார் எனக் காண் கிறோம்.

இப்படியாக மரணத்திற் கூடரக் ஜீவன் உண்டாயிருக்கும் என்பதை நிரூபிக்க இயேசு விதை யின் உபமானத்தை எடுத்துக் கூறினார் — ஒரு விதை செத்தா லொழிய அது தன்னாலே பலவி தராமலிருக்கும். ஒரு புதிய சேவ் உண்டாயிருக்கும்படி அது முத லில் செத்தேயாக வேண்டும். இந்தப் புதிய சேவ் உண்டாக விரும்புவோர் சவலமே ஒரு கோதுமை மணியைப்போல, அல் லது ஒரு கெடு விதையைப்போல, அல்லது விதைப்பலவி கதையில் வரும் விதைகளைப் போல தமது செரந்த ஆத்தமாவை அழிவுக்கு விட வேண்டிய தவசியம்.

சுமார் 500 ஆண்டுகட்கு முன் பிறந்த மாட்டின் லூதர், ஒரு கிறிஸ்தவனுக்குப் பிறந்து கிறிஸ்த வனுய் வளர்ந்து, கிறிஸ்த முறை களையும் சடங்குகளையுடையுமே மறிகொண்டார். கூட சியில் அச்சமையின் குருவென்ற பதவி யையும் ஏற்றுக்கொண்டார். ஆயினும் சபையின் நிலையில் திருப்தி யற்ற கோலம் அதிகம் காணப் பட்டது. பூரணமான வாழ்க் கையை அது மனிதருக்குக் கொடுக்க முடியாமற் போனது; ஏனெனில் அதற்குரிய வரஞ்சை அதிற் காணப்படவில்லை; அது கரிசனையற்றதாயும் காணப்பட்டது. ஆகவே மாட்டின் லூதர் சபையிலேயிருந்த குறைபாடுகளை நீக்குவதற்குத் தம்மைத் தாமே அர்ப்பணிக்க வேண்டியதாயிருந் தது — அவ்வித அர்ப்பணிப்பு தனக்கு எவ்வித வேதனையைத் தருமாயினும் அதை அவர் பெரி தாய் மதிக்கவில்லை.

ஒரு திருச்சபைச் சங்கமரக் நாம் எப்போதுதான் நினைவு கூர வேண்டியது நமது கட்டளை. நமது ஆண்டவரிடமிருந்து பெறப் பட்டதென்பது — உலகம் பூரண மான சேவனைக் கண்டதையுமபடி நமது வாழ்வு அர்ப்பணிக்கப் பட்ட வாழ்வாயிருக்க வேண்டும். அகில லோகத் திருச்சபைச் சங் கத்தின் 7ஆம் மகாநாட்டின் சித் தனை விடயம்: "உலகிற்கு வாழ் வனிக்கும் இயேசுகிறிஸ்து" என பது. உலகம் ஒரு வாழ்வைத் தேடி நிற்கிறது — ஆனாலும் இயேசுவை விடப் பிற வகை யெதுவும் இதை அது காணாற் திகைக்கிறது. இதைக் கூறும் போது திருச்சபைக்கு விடப்பட்ட கட்டளை ஒரு பொதுக் கட்டளை யல்ல வென்றும் அது ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திற்கும் குழ்நிலைக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு கட்ட னை யெனவும் நாம் நினைவு கூர வேண்டும். அப்படியே இயேசு வும் செயலாற்றியதைக் காண்கிறோம். குருடரைக் கண்டார்; பாசிலையளித்தார். முடவரைக் கண்டார்; முடத் தன்மைகளைக் குணமாக்கினார். சுகலீனமுற்றவரைக் கண்டார்; சுகலும் பெலரும் அருளினார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே இப்பொழுது உள்ள ஒரு நிலையை நாம் மனதிற்கொண்டிருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாண மக்களின் மனதிற்குடி கொண்டுள்ள கயர்தினம், விடுதலை, கயமரியாதை போடு வாழ்தல் இவையனைத்தையும்

நே. இ. திருச்சபை யாழ்ப்பாண அத்தியட்சாதீனம்

பிவருவேவர் குழுக்களின் காலியரன் இடங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

கருமகித்தர் சபை — குருமர்

கனம் A. C. மதனராஜ்
கனம் Sam தம்பு

அதிட்சதர்

திரு. S. இரத்தினவேல்
திரு. G. இராஜநாயகம்
திரு. C. அருங்கதன்
திரு. M. தம்பித்துரை

கவுத்தியப் பரிபாலகர் குழு

திரு. P. J. தம்பிரத்தினம்
திரு. A. இராஜநிசம்
திரு. ரெபேல் போட்டர்.

உருவிக் மகனிக் கல்லுரிக் குழு

செகவி குத் மாண
திருமதி டக்டர் D. J. அம்பல
வாணர்.
திரு. C. J. இளையதம்பி.

நியமனங்கள் — பிரத்திகள்

நே. கி. சங்கம்

கனம் J. J. இரத்தினராஜா;
கனம் S. S. அருளம்பலம்.
திரு. R. K. ஜெனாதன்

வேலூர் கி. கவு. கல்லூரி

அத்தியட்சர் அகிலத் பிரதி
காசி டாக்டர் திருமதி R. G.
செவ்வத்தரை.

யாழ் கல்லூரி நடத்துநர் சங்கம்

திரு. J. M. சபாரத்தினம்.

இலக்கிய சங்கம்

S. ஜெபநேசன், T. R. துரை
சிங்கம்.

ஜி. திருமறைக் கல்லூரி

அத்தியட்சர் அகிலத் பிரதி
காசி திரு. A. R. கதிராமர்,

கிண்டி மகா சபைச் சங்கம்

குருமாரி: கனம் S. S. அருளம்
பலம், கனம் D. R. அம்பலவா
ணர்.

அதிட்சதர்:-

S. S. செல்வத்துரை
L. S. C. கனகசிங்கம்
திரு. J. M. சபாரத்தினம்
செல்வி C. V. செல்வியா

நியமனங்கள் உத்தியோகத்தர்

சமயக் கவிதக் குழு நடத்தி
னர்: திரு. T. S. பிரேமராஜ்

அதிபர் — உருவிக் மகனிக்
கல்லூரி திரு. S. S. செல்வத்துரை

உதயதாரகை — ஆங்கில
ஆசிரியர்: திரு. C. E. இராசசிங்
கம். ஆங்கிலச் செய்தி ஆசிரியர்:
கனம் S. N. சுருணாததன்.
தமிழ் ஆசிரியர்: கனம் N. W. G.
சுருணராஜர், தமிழ் செய்தி ஆசிரி
யர்: திரு. S. ஜெபநேசன்.

நாம் காண்கிறோம். திருச்சபை இதற்குக் கண்முடித்தனமாய் இருக்கமுடியாது. எனினும் திருச் சபையானது பலாதகரத்துக் கும் வஞ்செயலுக்கும் தலை சாய்க்கமுடியாதது; ஏனெனில் இவை கிறிஸ்துவன் சித்ததைக்கு முரணானவை — அவர் சமாதான கர்த்தர் என்றதினால் சபைக்கு இந்தக் கட்டத்தில் வரும் அழைப்பு கிறிஸ்துவன் சித்ததைக்கு ஏற்றதான சமாதானம், அதுபு இவைகளைப்பற்றிக்கொண்டு இவற் றுடன்கூட யாழ்ப்பாணமக்களின் ஆவல்களைத் தீர்ப்பதென்படி என்ற பிரச்சனையே.

சுவிசேஷுகளின் இயேசு ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பவத்தைக் காணும்போது கிரியை செய்தார் எனப் பார்ப்போம். அதேசரி அப்பேர்ப்பட்ட சம்பவங்களைக் கண்டிருக்கலாம் — குருடர், சம்பாணிகள், நாயின் விதையை — முத (3-ம் பக்கம் பார்க்க)

மறுமைப்பிரவேசம்

R. K. தியாகராசா ஆசிரியர்

யாழ்ப்பாணம் R. K. தியாகராசா ஆசிரியர் சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை (24-4-83) சந்தியாக மறமைக்குள் பிரவேசித்தனர். அகில இந்திய மரண ஆரத்தி சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அவரில் எத்திலே நடைபெற்றது. யாழ். மெதடிஸ்த தேவாலயப் போதகர் வண. H. R. H. ஜெயச்சந்திரன், வண. ஜோசப் சர்வானந்தன், வண. R. K. தியாகராசா, வண. ஜெகசோதி ஆகியோரின் உதவியுடன் ஆராதனைகள் நடந்தன. அகில இந்திய பூதவுடல் பெருந்திரளான நண்பர்களின் எண்ணின் மத்தியில் கோட்டடி சேமக்காலையில் நடவடிக்கை செய்யப்பட்டது.

திரு. R. K. T. யின் மரணத்தினால் திருச்செபை ஒரு உத்தம கிளத்தவன் இழந்து நிற்கின்றது. அவர் மனமங்குலச் சிறப்பிப்பெற்ற மனிதராக உலகில் நடமாடினார். பிரச்சினைகள் அவருக்குப் பல இருந்தன. ஆனால் "எல்லா நிலைபரத்திலும் சந்தோஷமாக இருக்கக் கூடியவன்" என்ற பவுல் அப்போஸ்தலனின் கருத்துக்கு இவர்களை மாற்றினார். அந்த மனோரமியத்திற்கும், சந்தோஷத்திற்கும் அவரிடத்தில் இருந்த அசைக்க முடியாத பத்தியும் விசுவாசமுமே காரணமாகும்.

தீய பழக்கங்கள்

"பந்தங்களைக் களை குறை ஆகருஞ்சல் பாரயனின் பிங்குன்-தி-ஆகருஞ்சல்" என்றே வேதநாயக சாஸ்திரியார். அத்தகைய மனநிலைமதிப்புடன் சிரித்துச் சிரித்து வாழ்ந்தவர் R. K. T. அவர் எப்பிடித்த தெய்வம் அவரைக் கைவிட்டவில்லை. அவர் வாழ்க்கை ஒரு இனிய விதையாக முடிந்தது. "நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினான் ஒட்டத்தை முடித்தேன், உலகவசத்தைக் கைதுக் கொண்டுனேன்" என்ற மனோதிடத்துடன் கூறக்கூடியவர்களில் ஒருவராக R. K. T. வாழ்க்கையை முடித்தார்; கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்.

தியாகராசா அவர்கள் நகைச்சுவை நிரம்பியவர்; இதனால் அவருக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் நண்பர்கள். எனக்கு மட்டும் நகைச்சுவை இல்லாதிருந்தால் எப்பொழுதோ நிற்கொலை செய்து கொண்டிருந்திருப்பேன் என்றார் அண்ணல் கவிஞர் முன்று வாரங்களுக்கு முன்னர் R. K. T. அவர்களை யாழ். நவீன சந்தையில் பார்த்தேன். தடியெசுதையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு நின்றார்.

"என்ன மரஸ்ரீ தடியுடன்" என்றேன் "உன்னை தரவளிக்குத் தடியில்லாமற் சரிவராது" என்றார் இதுதான் R. K. T. ஐப்பறிய என்ன கடைக்கல் கரட்சி. இதன் பின்னர் R. K. T. அவர்கள் என் கண்ணுக்கு எட்டாத கருத்தொளியில் மறைந்து விட்டார்.

தெருநல் உளதெருவன்
இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைததில் வலகு
.....தமிழ் மறை.

(What wondrous greatness this world has That yesterday a man was and today he is not)

இயேசுவின் உண்மையான தொண்டர் R. K. T. அவர்கள். மரீசமுடி, சந்திரப்பவரதமும்

ஏமாற்றும் நிறைந்த தளமாக ஒரு காலத்தில் சிறித்தவ ஆசிரிய வலசரலை விளங்கியது. ஆனால் அந்தச் சேற்றிலேதான் பல செந்தாமரைகளும் மலர்ந்தன. R. K. T. அவர்கள் இயேசுமாயனைத் தன் ஏதாயகலை ஏற்றுக் கொண்டபின், பிசு நோக்கியது கிடையாது. தன் பிள்ளைகளை கிறித்தவ பத்தி வாழ்க்கையில் நடாத்தினார். இன்று அவர்களுக்கும் பத்தி இரண்டு போதகர்கள். திருச்செபையில் முக்கிய அதிபத பிரச்செபியாக விளங்கினார். இறுதி வரை உதயதாரகைப் பத்திரிகைக்குத் தம் வாழ்வின் அனுபவத்தைக் கொண்டு அரிய கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார்.

R. K. T. அவர்கள் உண்மையான தமிழன்பர். ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே தமிழரசுக் கட்சியின் ஆதரவாளராகவும் உறுப்பினராகவும் விளங்கிவந்தார். பெரிய குடும்பந்தராக விருந்தாலும் அரசியலில் தனது பங்கிப்பைச் செய்யத் தயங்கியது கிடையாது. தமிழர் போராட்டங்களிலும் சாதனை இயக்கங்களிலும் ஈடுபட்டுமேறினார். இத்தகைய கிறித்தவர்கள் இன்று அருகிவருவது வேதனைக்குரிய விஷயமாகும்.

R. K. T. அருமை நண்பர்! இனிய தகப்பன்; பொறுப்புணர்ச்சி மிக்க குடும்பத் தலைவன். அவர் இல்லம் மகிழ்ச்சியும் குதாலமும் நிறைந்ததாக விளங்கியது. செல்விருந்து ஒப்பி வருகிறதில் பார்த்திருந்த அரிய இல்லம். குறிப்பாக கிறித்தவவழிபாடுகள், தொண்டர்கள் மீது அளவற்ற பாசம் வைத்திருந்தார். "குருவேன வந்தவனைக் குமரிடுகிறேன்" என்ற கூறுக்கிணங்கக் குருமாரை வாழ்த்தி வழியனுப்பியவர் R. K. T.

திரு. தியாகராசா அவர்களை நாம் இனி இப்பூவுலகிற் காணப் போவதில்லை. ஆனால் அவருடைய பிள்ளைகள் நண்பர்கள் உறவினர்கள் உண்மையிலிருந்து அவரை யாருமே எடுத்துவிட முடியாது. அவர்கள் உண்மையில் அவர் நிரந்தரமாக வாழ்வார். மறுமையிலே அவரை முகம்முமாய் கண்டு கொள்வோம்.

நம்பிக்கையற்றோரைப் போல -
மரித்தோர்க்காக
நவீனதேன் ஒருக்காலே?
உம்பர் கோள் மேகத்தின் மேலே -
தோன்றிடும் போதுயிர்த் தெழும்புவதாலே
வெம்பிப் புலம்பி அழவேண்டாம்
கிறித்துவெனும்
தம்பிரான் திருமொழிச்சாரத்தை
ருசி பார்த்து
ஆறுதலடை மனமே.

இதறவன இல்லை?

(முந்தெட்டி)

பூச்சி நிபுணர்கள் ஐரோப்பாவில் காணப்பட்ட ஒரு வித பூச்சிக் கூட்டத்தை ஆஸ்திரேலியாவிற்கு இறக்குமதி செய்தார்கள். விரைவில் இப்பூச்சிக் கூட்டம் பழகி கொடுக்க என்விச் செய்தவை தின்று அழித்தது. இவ்வாறு அழிவு மனிதராக ஏற்படவே தடைகளையும் விதைத்திருக்கும் உண்மை அறிவாளிகள் கவனம்.

7. "கடவுள்" என்ற கருத்தை மனிதனால் கருத்தரிக்க முடியும் என்பதை கடவுள் இருக்கிறார் என்ற உண்மைக்கு ஏற்ற சான்று. மனிதனின் அறிவு மிகவும் அற்புதமானது. மிருகங்கள் தோன்றும் உணவை மட்டும் பரர்க்கின்றன. மனிதனோ தோன்றும் உணவை உண்குவி தோன்றும் கடவுள்.

ஒரு புதிய காட்சி

(2-ம் பக்கத் தொட்டி)

விவகார ஆகிலும் இயேசு கண்ட போது இரக்கம் காட்டினார். இது முழுவதும் வித்தியாசமான ஒரு முறையாகும். ஆழமான ஒரு முறையில், நிலைபரங்களைப் பார்க்க வைத்தது. நாம் நமது குழந்தைகளைக் காணும்போது இப்படியாகப் பார்க்கக் கூடியவர்களாயிருக்கிறோமா? அப்படியாகப் பார்த்து, அனுதாபம் கொண்டு, அதற்குரிய முறையிற் கடமை யாற்ற ஏவப்படுகிறோமா?

சமீபத்தில் ஒரு ஆதினமாக நாம் பதிட்டக்கூட வகுத்துள்ளோம். இவைகளில் சிலவற்றிற்கு ஹலிபர உலின்ஸ்லோ, வேலி ஸ்போல்டிங், டாவிஸெல் பூர் முதலிய பெயர்களைக் குட்டியுள்ளோம். ஏனெனில் இவர்கள் நமது நாட்டையும், நாட்டு நிலைபரங்களையும் குறித்துப் பரிந்த நோக்குடையவர்களானார்கள். மக்களின் தேவைகள், விருப்பங்கள் அனைத்தையும் பற்றியறிந்து அவைகளை நிறைவேற்ற முயற்சித்தனர். அவர்களைப் போல நாமும் இப்பொழுதும் ஏவப்படுகிறோமா?

ஒருவர் அப்பேட் ஐஸ்லாந்து அவர்களைப் பார்த்து அவர் எப்படித் தமது கொள்கையைக் கண்டுபிடித்தார் எனக் கேட்டார்கள். ஐஸ்லாந்து அவர்களுக்குச் சொன்னது என்னவென்றது: "இந்தளவும் நம்பி வேறெப்பட்டு வந்த கொள்கைக்குச் சவாக்விடுவதினாலேயே" நாம் இந்தளவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவையை ஏற்றுக் கொள்ளப்படத் தகுதியானவை பெனக் கொண்டு வந்தோம். பாரம்பரிய முறைகளைக் கையாண்டு வந்தோம். இனிமேல் சரவரன் விடுவதற்கு நாம் முன்வர வேண்டும். அதனால் காலங்களுக்கும் தருணங்களுக்கும் ஏற்ற காலகிரை நாம் காணக் கூடியவர்களாவோம்.

வுளைக் கருத்தில் கொள்கிறான், காரியங்களைக் கூர்ந்து காரணங்களைக் கண்டுபிடிப்பது மனித இயல்பு. எனவேதான் உலகின் காரணரான கடவுள் என்னமும் மனிதனிடம் இயற்கையாகவே ஏற்படுகின்றது. இந்த மனித இயற்கைக்கு எதிராகச் செல்வதற்கு நாம் தாத்திகமெனும் கொள்கை.

அறிவியலின் வெளித்தோற்றத்தையே எடுத்துக்கொண்டு உள்ளறிவைத் தன்வீனமும் நரத்தினர். மோரியனின் நூலை ஒரு முறையாவது படித்துப் பார்க்கட்டும் நேர்கமயான அறிவியல் கடவுளின் பேரறிவைப் புதுமது. அத்தனாகிய கிரகெர் என்ற அறிஞருக்கு நரத்திக நண்பர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அறிஞரின் இல்லத்திற்கு ஒருநாள் சென்றபொழுது அறையில் அழகியதொரு நிலக்கேரலத்தைக் கண்டார். "எவ்வளவு நிறம்பட செய்யப்பட்டுள்ளது இவ்வுருண்டை! இதை யார் செய்தது?" என்ற ஆவலுடன் கேட்டார். "யாரா? ஒருவருமில்லையே! தன்னையே உருவாக்கிக் கொண்டது இக்கேரலம்" என்றார் கிரகெர். "என்ன மடைய மனன் நிறுத்திரா? எவரும் செய்யாமல் தரலாக இது எப்படியாகவும்? இது தெரியாதா எனக்கு?" என்றார் நண்பர். இப்பரந்த உலாசைப் படைக்க கடவுள் அவசியமில்லை என்று யாரதும் நண்பரே, இச்சிறியக் கோலத்தைச் செய்யத்தான் ஆன் வேண்டுகிறார்! என்றார்

"ஆனால் இதறவனை அறிவாத மரனிடர் அன்னவரும் பதர் போன்

தாய் இத்தம் சிலுவை மரம்

ஏறுகிறது!!

அன்று பாலஸ்தீனில் உதய சூரியன் உதித்தான் அவனது அன்புக் கதிர்களின் பல மனித மலர்கள் ஹிச்சேர்க்கை நடத்தின அவன் மனதில் இருக்கே அகற்ற இதயங்களில் அளபு விளக்கை ஏற்றியபோது சில சிந்தனைத்தாளிகள் சுடர்விட்டெழுந்தன பழிகள் சொல்லத் தெரிந்த

உலகிற்கு
வழிகள் சொல்ல அவன் காட்டிய
மொழியே

அன்பின் ஓளி,
தட்டுங்கள் திறக்கும் என்று
அவன் இதயங்களைத்
தட்டியபோது மாசுபடிந்த
உள்ளங்களிலெல்லாம்

தூசு பறந்தது
மேளத்துக்கு இருபக்கம்
இடியெனப் பதைப்போல
கறைபட்ட மனுக்குலத்தல்
சில கோடாரிக்காய்புகள்
குழ்ச்சி மாநாடுகள் நடத்தின

பாவக் கறை போக்க
மள்ளிப்பு மழை பொழிந்த
மகாளுக்கு துரோகம் வந்த
வந்தது முப்பது காசுவடியில்
ஒ மண்ணின் மைந்தர்களே
அவர் ரெண்டாயிரம்
ஆண்டின் முன் மாத்திரம்
சிலுவையில் ஏற்றப்பட்டவிலை
தினம் தினம் உங்கள்
செய்க்ககளால்
அவரை சிலுவையி
லேற்றுவதிற்குள்

தாய் இரத்தம் சிலுவையில்
சிறிய போது
ஒரு உயிர் மாத்திரம் போகவில்லை
அளபு, பளப்பு, கருணை, நீதி
தேர்மை யாவும்
அவரோடு சிலுவை மரம்

ஏறிவிட்டது
உங்கள் விசுவாசக் கூட்டில்
புருக்கள் அல்ல
ஆந்தைகளே அடைகாக்கின்றன,
ஓ!! என் இனிய மண்ணின்
மைந்தர்களே,
உங்கள் வாளில் காளான்களால்
இனிமேல் வசத்த கால
விடிவெள்ளிகள் முளைக்கட்டும்.

— வி. கே. நீதிதேவன்,
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி

எண்ணங்கள்

பிறர் சிரிக்கும் பொழுது நீ
அழாதே! பிறர் அழும்பொழுது
நீ கிரிக்காதே.

ஆண்டவனிடம் அருளைக்
கேள், நீ துவரை கேட்டதெல்
லாம் பொருளையே. நீ கேட்டும்
அருள் உனக்கு வேண்டிய பொரு
ளைத் தந்திருக்கும்.

— அருள் தந்த P. A.

நவர ஏனெனில் இங்கே காணப்
படுகிற பொருள்களைக் கொண்
டிருக்கிறவராகிய இதை வளை
அறிந்துகொள்ள அவர்களாக
முடியவில்லை. வேலைகளைப் பாரித்
தசைது வேலைக்காரர் யாரென்று
புரிந்துகொள்ளத் தெரியவில்லை.
அறிவினக் கடவுளைப் பார்ப்பது
எனது! ஆனால் இதயத்தால்
விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வது கடி
னம், காரணம், ஏற்றுக்கொண்
டரவ தன் வாழ்வை மரதும்
படி அவ்விதயம் கோரிடுமே!
"அன்பர்களே! உங்கள் இதயத்
தினமேக் கை வைத்துச் சொக்
லங்கள், உண்மையான தூய
வாழ்க்கை நடத்த விரும்பினால்
நீங்கள் அனைவரும் கடவுள் நம்
பிக்கை உள்ளவர்களாக ஆமரட்
டர்களா?"

EDITORIAL

The Local Parish Ministry

It was G. K. Cesterton who once said that if we want to make a thing vital, we must make it local.

With the General Transfer of our Workers in the Jaffna Diocese of the Church of South India, taking effect from 1-5-83, the subject of the local parish ministry once again assumes sharp focus.

We have often heard old timers among the local congregation assert that there is no substitute for the traditional parish ministry of the vicar, "wearing out a good deal of shoe-leather".

An article entitled 'Why the minister should visit' in *The Ceylon Churchman* (January—February 1983) will put new heart into them. Says the writer who is himself a clergyman:—

"A minister who is too busy to conduct ordinary human conversation with ordinary people in their homes is as grave a problem as a doctor who fails to use a stethoscope. Metaphorically or literally neither is capable of truly hearing what is going on, inside his folk."

At the same time an overdoing of routine parish visitation and pre-occupation with parish chores at the expense of other important parish functions which call on the time and talent of a clergyman is deplored in a significant comment in the Report issued by an All Island Conference on Evangelism, convened by Dr. D. T. Niles in 1953.

The following are excerpts from a section of the Report which in many of its salient points is, we note, well ahead of its time:—

"There is a tendency today for Christian homes to lose their Churchness. If there is a birthday, the parish priest must come and say a prayer..... If the foundation stone is being laid for a new house or a wedding anniversary is celebrated, the Minister of the Church must come and conduct a prayer meeting. Why cannot the members of the home get together and pray, the father or mother leading the home in prayer. The Minister is not needed to make the home function as a Church in all these several ways." [taken from *So Send I you*]

The crux of the matter is that as Ministers of the Church and as parishioners constituting a congregation, we have today to "disenthrall" ourselves with regard to our conception of the dimensions of the local parish ministry.

A parish is essentially "a unit of the Kingdom of God in a locality" and as such it has today a struggle in which the Minister and the congregation have to be active participants.

Basic to this struggle is the fearless stand for truth taken at the local level in any local situation against widespread corruption, or oppression of whatever 'hue'—whether it be violation of human rights, economic exploitation or social injustice.

Bishop Leslie Newbigin expressed the whole thrust of a parish ministry in the following simple words: "The question to be asked about every congregation is not how big it is or how fast it is growing but *what difference it is making to that bit of the world in which it is placed.*" (Italics are ours).

The whole unsavoury catalogue of events in recent times in many parts of the North, reminds us how theoretically rigid is our assumptions of human problems at the parish level and how little the local Christian parish has done to alleviate human suffering at that level.

Egocentric attitudes on the part of lay leaders on what they expect from a Minister of the Church, as well as the grossly inflated attitudes of Ministers of the Church with regard to their vocation, should both be subsumed at the local parish level under the great task which both the lay leaders and Ministers of the Church have to share, of "meaningfully relating human predicament to the Lordship of Christ".

In the words of *Evanston* (we refer to the Second Assembly of the WCC):— "To the hungry and the poor, to those in bondage and social disorder, the Church must be the servant of that Lord who healed all manner of diseases and proclaimed liberty to the captives".

New attitudes and new approaches are necessary to make the local parish ministry 'vital' in our church life. "The dogmas of the quiet past are inadequate for the stormy present", said Abraham Lincoln. "We must think anew, act anew we must disenthral ourselves."

Sri Lankan Don Wins Asian Award

This year's Asian World Prize instituted by the Mahakavi Kumaran Asan Memorial Association has been won by Dr. Edirivera Sarathchandra Professor Emeritus University of Peradeniya, who was a student of Visva-

barati University at Shantiniketan (West Bengal). He also served as an Ambassador of Sri Lanka in France.

The Prize would be presented to Dr. Sarathchandra on April 27 by the Indian Minister of State for External Affairs.

Mahakavi Kumaran Asan was a noted Malayalam poet.

The Bread of Life

(A Bible Study on theme of the WCC Assembly)

(Continued from 15-4-83 issue)

"Jesus Christ, the Life of the World."

The Bread of Life
(Text Mark 8:1-19)

The study of the image of bread as it appears in this text may be developed along the following lines:—

(1) Jesus, the disciples and the people found themselves in a desert where no food was available, a situation of danger of life (Cf Exod. 16).

(2) We have a picture here of the effective compassion of Jesus in the face of human need, in contrast to the helpless perplexity of the disciples. In another account in Mark 6, Jesus expresses his compassion for the multitude who were "like sheep before a shepherd".

(3) Jesus' command that the people be seated, his giving thanks to God and his breaking bread—all these follow the pattern of a normal Jewish meal but they remind us further of the eucharistic meal (Mark 14:22-25).

(4) The astonishing fact is that through the people's sharing of what they had, there was sufficient food for all. This sharing happened because Jesus was present with them. At the very beginning of his ministry, Jesus had rejected the idea of producing food without such a process of sharing, dismissing it as one way of tempting God (Matt. IV—II).

(5) 'Everybody ate enough and had enough.' (V—8) is reminiscent of Elisha's feeding of a hundred people (2 Kings IV—42—44). God's gifts are for all and are always available in abundance. It is not wasteful affluence but satisfying sufficiency that God provides for his people. After the meal, the leftovers were collected; there was no waste.

(6) According to Mark, the disciples did not understand the significance of the Miracle. Apart from failing to see that Jesus can abundantly provide in a different situation of need (VV. 14—21), they missed the fact that Jesus, being on his way to the cross, was at the very heart of the miracle, sharing and giving himself for feeding them (VV. 31—33). This dawned on them only gradually, as they followed him through to his cross and resurrection.

(7) The gospel of John sees the meaning of the feeding of the multitudes in Jesus words, 'I am the bread of life' (John 6, 35—41). Those who eat of the bread which Jesus gives will live for ever. Jesus offers this bread of life which is his own body. The eucharistic overtones are clear. It is in the eucharist that we share in the life of Christ given for others. We share our lives with one another and with the world.

(8) Jesus' miracle of feeding should not overshadow what might

The Jaffna College Miscellany (1982)

A striking phenomenon of the *Jaffna College Miscellany of 1982* is the prominence given in its pages to the activities of the Jaffna College Technical Institute coming up with new impressive buildings not merely changing the skyline along Araly West, but also the hopes and aspirations of the youth of the villages round Vaddukoddai to whom a completion or non-completion of an academic course at Jaffna College need not be now a dead-end.

The syllabuses of the Technical courses have now been up graded to the standard of the City and Guilds of the London Institute. Much of this spurt of development is due (as Mr. Nesiiah, the GA, the Chief Guest at the Institute Day (27-9-82) had stated to Messrs. R. Rajanayagam and G. D. Somasundaram, who laid stone upon stone to raise the edifice which now could hold its own and compete with any other Technical institute in the country.

Hostel accommodation for students is already under way and we are happy to note that 9 students with a Warden who is a member of the staff have already moved into the completed wing of the Hostel.

Jaffna College, the parent stem is now throwing open its portals to a larger clientele of students—children from the JDCSI 'homes', requiring a much needed lift in their horizons and the children of expatriate parents who wish their children to sit the London examinations.

A variety of interests is displayed in the articles in the 'students' section. We are happy to read student accounts of trips to 'The peak of the Lords' in Sri Lanka as well as 'a Holiday in Rhineland', of pop lyrics and of English Composers and Romantic Poets and in the Tamil section, of the rich contribution made by students of the Batticolle Seminary to the development of our own Literature and culture.

The 'Miscellany' also reflects in its pages the aim of the College to launch out on a new Educational Extension Project at *Suthanthirapuram* in the form of a youth settlement scheme which could be "a finishing school" to the work of the Jaffna College Agriculture Institute (and other similar institutes in the North).

The multi-faceted character of the educational service attempted by Jaffna College is without doubt a streak of sunshine in our otherwise sombre horizon.

In brief

○ The TULF General Council has decided that the Party's next Convention will be held in June (June 24—25).

be called the miracle of the Church—the people of God sharing in the body of Christ.

[Courtesy: NCC Review of India]

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB./59/300/26/82.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 22nd April 1983 and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna.